

## EDUARD IOSIF ANTAL

A făcut liceul teologic și acolo a descoperit orga. Petrecea toate pauzele în amfiteatru, cântând la orgă, fără să știe note, urmându-și doar intuiția care-i spunea că știe să cânte, că ceva din instrumentul acela rezonază foarte puternic cu el însuși. La terminarea liceului, conjunctura l-a îndreptat înspre Facultatea de filosofie. Anii petrecuți acolo l-au învățat să analizeze, să fie atent la detalii, să caute interpretarea proprie a lumii – lucruri care l-au ajutat imediat după, atunci când s-a hotărât să-și urmeze pasiunea din ce în ce mai puternică pentru orgă și să studieze la Universitatea Națională de Muzică București. Acum este organist al Catedralei „Sfântul Iosif” din București. A fost nevoie de 10 ani pentru a ajunge în locul acesta și reprezintă pentru el o confirmare că a ales bine, ceea ce a simțit atunci, în liceu, a fost un sentiment real. La concertele lui, locurile se umplu, iar publicul ascultă cu atenție, așa că dorința de o educație mai complexă în ceea ce privește orga este îndreptățită. Eduard crede că orga are nevoie să fie mai prezentă în viețile oamenilor, că ei n-o cunosc și de aceea stau departe de ea. Nici organişti nu sunt foarte mulți, aici în România. Orga umple, adaugă grandoare și profunzime spațiului catedralei, așa cum, demult, a adus la viață o capelă mică, anonimă, în care se afla Eduard și unde a auzit prima dată cum sună acest instrument. Își dorește să se apropie și mai mult de spațiul muzical francez, atât prin școala de compoziție dominată de Cesar Franck, cât și prin cea de interpretare. Îi place muzica extrovertită, pentru că el e introvertit și are nevoie de toate culorile sonore pentru a scoate dinăuntru lui frământări, emoții, senzații. Când citește – preferă romanele de spionaj, de aventură:)

